

forekommer mig at være et særdeles godt Forslag, særdeles vel gennemarbejdet og paa de allerfleste Punkter ganske, som jeg kunde ønske det, dog med en lille Undtagelse, som jeg senere skal komme til. Det er jo efter vore Forhold store Kapitaler, vi faa ind for vort Smør og Flæsk, og det er derfor højest rimeligt, at Lovgivningsmagten gør sit til, at denne Indtægtskilde ikke udtørres eller forplumres. Alle, der kende noget til Tuberkulosen, vide jo, i hvor høj Grad den har hærget og hærger Besætningerne, og hvor vanskeligt det er for os Landmænd, naar den en Gang er kommen ind, atter at blive af med den. Det er derfor ganske naturligt, at Landbrugets Institutioner og ogsaa Statsmagten gøre alt muligt for at hemme Sygdommen og fjerne den. Det er min Overbevisning, at de 100,000 Kr., der her ere foreslaaede, ere godt anvendte og ingenlunde for meget. Ogsaa jeg anser det for heldigt, at § 5 er gaaet ud. Den forekom mig ikke at være til nogen Nytte. Og jeg skal tilføje, at noget lignende efter min Mening kan siges om § 2. Tuberkulinprøven er jo ikke fuldt ud sikker, thi enhver ved, at naar en Kreaturbesætning er indsprøjtet med Tuberkulin, vil den endog efter flere Maaneders Forløb ikke reagere ved en ny Prøve, og da jeg gerne vil være fri for saa meget Humbug som mulig, saa jeg helst, at § 2 bortfaldd. Det er nemlig min Overbevisning, at naar Kreaturer sendes herind ude fra, ville de aldrig reagere ved Tuberkulinprøven, desformedelst at vedkommende Kreaturhandler paa den anden Side af Grænsen har indsprøjtet Kreaturet med Tuberkulin, saa at det kan staa for enhver Prøve. Jeg kunde derfor godt tilraade, at man slettede § 2, men jeg erkender, at den egentlig ikke gør nogen Skade.

Jeg er, i Modsætning til, hvad det forekom mig, at en enkelt Taler ytrede, overordentlig tilfreds med, at man her ved dette Forslag aldeles ikke er kommen ind paa den Fare, som en Overførelse af Smitte kan have paa Menneskene. Det er fuldkommen rigtigt, at den højtærede Minister alene har holdt sig til Smitte af Kreaturerne, thi det forekommer mig, at vi mange Gange have gjort lidt for meget Spræl og Støj over Tuberkulosen her i Landet, og at det næsten er naivt, naar man lever i den Grad af Agerbrug, som vi gøre, at tale alt for højt om den Fare, der er ved Brugen af Mælk osv.

Som jeg før sagde, er der ikke saa lidt Humbug forbundet med Tuberkulin-

indsprøjtningerne. Enhver ved, at Tuberkulinprøven er uden Betydning i diagnostisk Henseende, naar vedkommende Kreatur i Forvejen er i høj Grad tuberkuløst. Omvendt maa man tidt ærgre sig over, at man efter Tuberkulinprøven har ladet nedslaa Dyr, som vedkommende Veterinær har sagt ere tuberkuløse, men som bagefter have vist sig ikke at være det, eller i hvert Tilfælde have haft Sygdommen i saa ringe en Grad, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at slaa dem ned. Jeg skal tilføje, at det forekommer mig, at denne Lov ogsaa kan medføre enkelte Farer. Det vil saaledes være en Fare, hvis den skulde føre med sig, at der blev anstillet alt for mange Tuberkulinprøver. Derfor er jeg ogsaa glad for, at § 1 er saa ypperlig affattet som den er, for det er min Tro, at de nævnte Prøver kun bør anvendes, hvor der hæves en virkelig dygtig og omsigtsfuld Dyrlæge ved Haanden. Men hvis man skulde naa til, at der paa nogle Steder fandtes Kreaturbesætninger, som vare helt ud fri for Tuberkulose, saa vilde det være alt for fristende for Ejerne af vedkommende Besætninger at reklamere med dem, og derved kunde de muligvis bringe Kolleger blandt Landmændene ind paa at anvende Tuberkulin efter en meget stor Maalestok, for ogsaa at faa deres Besætninger rensede. Jeg tvivler ikke om, at hvis Udviklingen gaar i denne Retning, vil der baade i København og rundt om i Landet være Mælkerihandlere, der ville fordre, at de Kreaturbesætninger, fra hvilke de modtage Mælk, ere aldeles fri for Tuberkulose. Jeg skal ikke udtale nogen Dadel over for vore Konsulenter og Veterinærer, tværtimod, vore Statskonsulenter ere særdeles dygtige og have lært os meget, men det er alt for fristende for Konsulenter og Veterinærer at søge saa vidt muligt at faa den Tanke frem, at Landets Besætninger skulle renses for Tuberkulose, idet der da vil blive Brug for store Mængder af Veterinærer. Hvis vi Landmænd se os nødsagede til i alt for vidt Omfang at lade vore Køer undersøge med Hensyn til Tuberkulose, vilde jeg anse det for uheldigt, idet det langt fra er nødvendigt og vil koste alt for meget. De enkelte Paragraffer skal jeg ikke udtale mig om. De forekomme mig, som jeg før udtalte, at være fortrinlige, og jeg tror bl. a., at det er heldigt, at § 5 angaaende Yvertuberkulosen er indsat, ligesom jeg ogsaa er enig i Bestemmelserne i §§ 6, 7, 8 og 9. Kun kunde jeg ønske, at der, hvor der er Tale om Overtrædelse af Bestemmelserne,